

Sygn. akt II S 7/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Apelacyjnego Grzegorz Kapera

Sędzia Sądu Apelacyjnego Tadeusz Kielbowicz

Sędzia Sądu Apelacyjnego Marcin Cieślowski

po rozpoznaniu

sprawy skazanego R. L. w przedmiocie skargi na naruszenie

prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym

prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu

sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

na podst. art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

I. zwolnić skazanego R. L. od opłaty od skargi,

II. skargę skazanego pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skazany R. L. złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt V2 Kow 3927/13/wz i wniósł jednocześnie o zasądzenia zadośćuczynienia. Skarga ta wpłynęła do sądu w dniu 23 grudnia 2013r.

Z analizy akt V 2 Kow 3927/13/wz wynika, że Sąd Okręgowy we Wrocławiu prawomocnie zakończył sprawę w dniu 19 listopada 2013r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Stosownie do art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym i nadzorowanym przez prokuratora i sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, przy czym dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty. Oznacza to, iż celem skargi na przewlekłość w toku postępowania jest przeciwdziałanie trwającej przewlekłości, zaś jej funkcją przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiednio sprawnego biegu procesowego. Służy temu zarówno samo stwierdzenie wystąpienia przewlekłości w postępowaniu (art. 12 ust. 2 ustawy), jak i możliwość zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie(art. 12 ust. 3 ustawy).

W sytuacji jaka wystąpiła w przedmiotowej sprawie wyżej wymienione cele i funkcje skargi nie mogły już być spełnione. Jeżeli więc celem skargi jest przeciwdziałanie przewlekłości w trakcie trwania postępowania, ponieważ sprawa, której skarga dotyczy została już zakończona, podczas rozpatrywania tej skargi postępowanie już „nie trwało i skarga nie mogła przeciwdziałać przewlekłości postępowania.

Podsumowując, należy stwierdzić, że wyrażony w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) w słowach "w toku postępowania" termin do wniesienia skargi jest zachowany, jeżeli skarga została złożona na tym etapie postępowania karnego, którego dotyczy.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, stwierdzić należy, że skarga na przewlekłość postępowania została złożona po zakończeniu postępowania, co czyni tę skargę spóźnioną, a w konsekwencji wniesioną po terminie.

Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 26 października 2005r. (sygn. akt II S 20/05 stwierdzając:

„Wprawdzie ustawa z dnia 17 czerwca 2004 roku (o skardze na przewlekłość postępowania - KZS) nie stwierdza tego wprost, ale nie ma wątpliwości, że skargę można wnieść tylko, gdy sprawa której dotyczy, jest w toku. Przekonują o tym sformułowania art. 2 ust. 1 (... postępowanie trwa ...), art. 6 ust. 3 (... sądowi rozpoznającemu sprawę ...), art. 7 (... toczy się postępowanie ...) i art. 12 ust. 3 (... sąd rozpoznający sprawę ...). Skargi nie można złożyć, gdy postępowanie zostało prawomocnie zakończone, ponieważ jej funkcją jest kontrola sprawności postępowania oraz wymuszenie jego właściwej organizacji”.

W konsekwencji powyższych rozważań, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. skargę wniesioną przez skazanego należało pozostawić bez rozpoznania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2004 r., III SPP 23/04, OSNKW 2005, z. 2, poz. 16).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.